

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB "A1" 2018-04-25 SKUNDO**

2018 m. birželio 20 d. Nr. S-95 (7-78/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės
Ramutei Matkevičienei
T. S.

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovei
mokesčių mokėtojos atstovui nedalyvaujant

2018 m. gegužės 29 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB "A1" (toliau – Pareiškėja) 2018-04-25 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-04-05 sprendimo Nr. 331C-41413, n u s t a t ė:

Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčio ir baudos už administracinį nusižengimą permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. 1A-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinį nusižengimą permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės), ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2018-02-27 prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-88516, ginčijamu 2018-04-05 sprendimu Nr. 331C-41413 Pareiškėjai negrąžino 65645 Eur mokesčių permokų motyvuodama tuo, kad nuspręsta atlikti mokesčių mokėtojos mokestinį patikrinimą vadovaujantis MAĮ 87 str. 7 d. 2 punktu. Inspekcija sprendime nurodė papildomus jo priėmimo motyvus: mokestinio tyrimo metu nustatyti pažeidimai dėl PVM atskaitos pagrįstumo. Vadovaujantis Inspekcijos viršininko 2004-05-28 įsakymu Nr. VA-108 patvirtintų „Mokestinio patikrinimo atlikimo taisyklių“ 11.5 punktu, kai identifikuojami mokesčių vengimo požymiai, kai mokėtojo sandoris, ūkinė operacija ar bet kokia jų grupė sudaryti siekiant mokestinės naudos, mokestinio tyrimo metu siūlymas pašalinti nustatytus trūkumus ir prieštaravimus Pareiškėjai neteikiamas ir inicijuojamas jos mokestinis patikrinimas.

Pareiškėja 2018-04-25 skunde nurodo nesutinkanti su Inspekcijos 2018-04-05 sprendimu Nr. 331C-41413, mananti, kad Inspekcija, nesilaikydama MAĮ nuostatų, reglamentuojančių mokesčių permokos grąžinimą, bei Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo

(toliau – VAI) nuostatų, kurios numato individualaus administracinio akto bendruosius reikalavimus ir pranešimo tvarką apie individualaus administracinio akto priėmimą, priėmė nepagrįstą sprendimą.

Pareiškėja nurodo, kad ji, vadovaudamasi MAĮ nuostatomis, 2018-02-27 pateikė Inspekcijai prašymą grąžinti 65645 Eur PVM permoką. MAĮ 87 str. 7 d. 1 punkte nurodyta, kad jei atitinkamo mokesčio įstatyme nenustatyta kitaip, mokesčių administratorius privalo grąžinti mokesčių mokėtojui mokesčio permoką per 30 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos (nagrinėjamu atveju iki 2018-03-29). Mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą MAĮ nustatyta tvarka ir terminais. Jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos (nagrinėjamu atveju iki 2018-03-09) nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstamus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą. Jei dėl mokesčio permokos grąžinimo bus atliekamas mokestinis patikrinimas, šis patikrinimas turi būti pradėtas per 5 dienas nuo šio straipsnio 7 d. 1 punkte nustatytų terminų pabaigos dienos (MAĮ 87 str. 6 dalis).

Nagrinėjamu atveju Inspekcija iki 2018-03-09 (t. y. per įstatyme numatytą terminą: ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos) Pareiškėjai nenurodė, kad jai turi būti pateikti papildomi dokumentai, reikalingi prašymui nagrinėti. Tai, Pareiškėjos teigimu, suponuoja išvadą, kad Inspekcijai nebuvo kliūčių Pareiškėjos prašymui dėl mokestinės permokos grąžinimo išnagrinėti, nes Pareiškėja buvo pateikusi visas privalomas deklaracijas.

2018-03-21 (t. y. praėjus 22 dienoms po 2018-02-27 Pareiškėjos rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo) Inspekcija informavo Pareiškėją apie tai, kad Klaipėdos apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Klaipėdos AVMI) 2018-03-20 užduoties Nr. FR0688-406 atlikti mokestinį tyrimą pagrindu bus atliekamas mokestinis tyrimas dėl prašymo grąžinti 65545 Eur PVM permoką ir Pareiškėjos buvo paprašyta pateikti dokumentus (rašte Nr. (17.17-40) RES-51042 nebuvo nustatytas joks terminas dokumentams pateikti). Pareiškėja tvirtina, jog Klaipėdos AVMI 2018-03-21 raštas Nr. (17.17-40) RES-51042, kuris pateiktas praleidus įstatymo nustatytą terminą, negali būti vertinamas kaip nurodymas pateikti trūkstamus dokumentus prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti, nes: 1) jis pateiktas pasibaigus MAĮ 87 str. 6 dalyje įtvirtintam terminui, 2) 2018-03-20 užduotyje Nr. FR0688-406 nurodytas mokestinio tyrimo tikslas ir apimtis išėjo už mokestinės permokos grąžinimo pagrįstumo patikrinimo. Pareiškėja tvirtina, jog 2018-03-20 užduotyje Nr. FR0688-406 nurodytas mokestinio tyrimo tikslas: „<...> įvertinti apskaitytų kuro sąnaudų priskyrimo leidžiamoms atskaitymams pagrįstumą, krovinių gabenimui naudojamų automobilių generuojamų pajamų su atitinkamomis šių automobilių išlaidomis palyginimą, vairuotojų darbo užmokesčio priskaičiavimo ir išmokėjimo pagrįstumą, išmokėtinų dienpinigių sumos atitikimą nustatytoms normoms, grynujų pinigų, išmokėtų atskaitingiems asmenims (vairuotojams) panaudojimo pagrįstumą“, yra nesusijęs su prašomos mokestinės permokos grąžinimu. Teigia, jog netgi Inspekcijai nustatčius vairuotojų darbo užmokesčio priskaičiavimo ir išmokėjimo netikslumus, tai neturėtų jokių teisinių padarinių dėl grąžintinos mokestinės permokos dydžio. Taigi Inspekcija, Pareiškėjos nuomone, formaliai prisidengdama kitokio pobūdžio patikrinimu, nepagrįstai sustabdė Pareiškėjai grąžintiną mokesčio permoką.

Pareiškėja akcentuoja, kad skundžiamu sprendimu nurodymas pradėti mokestinį patikrinimą yra inicijuotas praleidus įstatyme numatytus terminus. Cituoja MAĮ 87 str. 6 dalies, 7 d. 1 punkto nuostatas ir nurodo, jog Inspekcija mokestinę permoką Pareiškėjai turėjo grąžinti ne vėliau kaip iki 2018-03-29, tačiau praėjus 7 dienoms po šio termino pabaigos priėmė sprendimą dėl Pareiškėjai priklausančios mokestinės permokos negrąžinimo. Sprendimą negrąžinti permokos Inspekcija mėgino pateisinti dar net nepradėtu mokestiniu patikrinimu.

Įvertinus MAĮ nuostatas, Pareiškėjos tvirtinimu, matyti, kad sprendimas dėl mokestinės permokos negrąžinimo buvo priimtas praleidus MAĮ 87 str. 6 punkte nustatytus terminus, t. y.,

jeigu mokesčių administratorius nusprendžia, kad dėl mokesčio permokos grąžinimo turi būti atliekamas mokestinis patikrinimas, šis patikrinimas turėjo būti pradėtas ne vėliau kaip 2018-04-03, juolab, kad per MAĮ 87 str. 6 punkte nustatytą 10 dienų terminą Inspekcija nenustatė, kad prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtų buvę reikalinga pateikti kokius nors papildomus dokumentus.

Pareiškėja nurodo, kad mokesčių mokėtojas turi teisę reikalauti laiku grąžinti (įskaityti) mokesčio permokas (MAĮ 36 str. 3 punktas). MAĮ 36 str. 9 punktas nustato, kad mokesčių mokėtojas turi teisę reikalauti, kad mokesčių administratorius, atlikdamas administravimo veiksmus mokesčių mokėtojo atžvilgiu, tiksliai laikytųsi mokesčių teisės aktuose numatytų procedūrų ir neviršytų jam suteiktų įgaliojimų. Atsižvelgdama į tai, Pareiškėja mano, kad Inspekcija pažeidė MAĮ 87 str. 6 dalies, 87 str. 7 d. 1 punkto, 36 str. 9 punkto, 34 straipsnio bei VAĮ 8 str. 1 dalies nuostatas, numatančias, jog individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės (licencijos ar leidimo galiojimo panaikinimas, laikinas uždraudimas verstis tam tikra veikla ar teikti paslaugas, bauda ir kt.) turi būti motyvuotos. Šių įstatymo nuostatų nesilaikymas sudaro pagrindą panaikinti įstatymo normų neatitinkančius viešojo administravimo subjektų priimtus sprendimus.

Pareiškėja tvirtina, jog be to, kas nurodyta, sprendimas turi būti pagrįstas ir teisėtas, t. y. turi atitikti MAĮ 34 straipsnio ir VAĮ 8 str. 1 dalies nuostatų reikalavimus. Sprendime aiškiai ir išsamiai turi būti nurodytos mokesstinės permokos atsisakymo grąžinti reglamentuojančių įstatymų ir kitų teisės aktų normos, kurių nurodoma laikytis, ar šių teisės aktų pažeidimai, tai pagrindžiančios nustatytos aplinkybės. Skundžiamas sprendimas neatitinka nurodytųjų teisės normų reikalavimų.

Skunde nurodoma, jog dėl permokos negrąžinimo nepagrįstai trikdoma Pareiškėjos ūkinė ir komercinė veikla, dėl ko Pareiškėja patiria nuostolius. Pažymima, kad remiantis Taisyklių 62 punktu per MAĮ nurodytą laiką negrąžinus prašomos mokesčio permokos (visos ar jos dalies), Inspekcija mokesčių mokėtojo naudai skaičiuoja palūkanas tol, kol prašoma suma bus grąžinta. Palūkanų dydis lygus nustatytam delspinigių už ne laiku sumokėtą mokesčių dydžiui.

Apibendrinama tai, kas nurodyta, Pareiškėja skunde prašo panaikinti Inspekcijos 2018-04-05 sprendimą Nr. 331C-41413 bei įpareigoti grąžinti jai 65645 Eur mokesstinę permoką.

Komisija, įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas atmestinas, ginčijamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Inspekcijos 2018-04-05 sprendimo Nr. 331C-41413 negrąžinti Pareiškėjai 65645 Eur PVM skirtumo už laikotarpį nuo 2018-01-01 iki 2018-01-31 mokesčių administratoriui inicijavus Pareiškėjos mokesstinį patikrinimą pagrįstumo.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja pateikė Inspekcijai 2018-02-27 prašymą Nr. (17.16-40) GES-88516 grąžinti iš biudžeto 65645 Eur PVM skirtumą, susidariusį už laikotarpį nuo 2018-01-01 iki 2018-01-31. Klaipėdos AVMI, vykdydama 2018-03-20 užduotį Nr. FR0688-406, atliko Pareiškėjos mokesstinį tyrimą ir surašė 2018-04-06 pranešimą apie atliktą mokesstinį tyrimą Nr. FR0687-346. Mokestinio tyrimo metu nustatytus pažeidimus dėl PVM atskaitos pagrįstumo ir inicijavus Pareiškėjos mokesstinį patikrinimą, Inspekcija ginčijamam sprendimu nusprendė negrąžinti Pareiškėjai 65645 Eur PVM skirtumo.

Iš Pareiškėjos skunde išdėstytų nesutikimo su ginčijamam Inspekcijos sprendimu argumentų matyti, kad Pareiškėja nesutinka su mokesčių administratoriaus sprendimu negrąžinti jai PVM skirtumo, nes jis buvo priimtas pažeidus MAĮ 87 straipsnyje įtvirtintus terminus, o taip pat VAĮ 8 str. 1 dalyje individualaus administracinio akto turiniui keliamus reikalavimus.

Mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) teisiniai santykiai yra reguliuojami MAĮ 87 straipsnyje ir Taisyklėse įtvirtintomis nuostatomis. MAĮ 87 str. 12 dalyje

numatyta, kad jei atitinkamame mokesčio įstatyme nenumatyta kitaip, susidaręs mokesčio skirtumas gražinamas (įskaitomas) ta pačia tvarka kaip ir mokesčio permoka. MAĮ 87 str. 5 dalyje nurodoma, kad mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka permokos sumas įskaičius mokesčiai nepriemokai padengti, gražinamos mokesčių mokėtojo prašymu. Tačiau mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo gražinti mokesčio permokos pagrįstumą MAĮ nustatyta tvarka ir terminais. Jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo gražinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo gražinti mokesčio permoką gavimo dienos nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstamus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą. Jei dėl mokesčio permokos gražinimo bus atliekamas mokesstinis patikrinimas, šis patikrinimas turi būti pradėtas per 5 dienas nuo šio straipsnio 7 d. 1 punkte nustatytų terminų pabaigos dienos (MAĮ 87 str. 6 dalis).

Pagal MAĮ 87 str. 7 dalies nuostatas mokesčio permoka gražinama per 30 dienų po rašytinio prašymo gražinti mokesčio permoką gavimo dienos. Tais atvejais, kai mokesčių administratorius paprašo mokesčių mokėtoją pateikti papildomus dokumentus, 30 dienų terminas skaičiuojamas nuo kitos dienos po pareikalautų dokumentų gavimo dienos. Tais atvejais, kai dėl mokesčio permokos gražinimo atliekamas mokesčių mokėtojo mokesstinis patikrinimas arba su mokesčio permokos gražinimu susiję klausimai yra sudedamoji mokesčių administratoriaus atliekamo to mokesčių mokėtojo patikrinimo dalis, mokesčio permoka turi būti gražinta ne vėliau kaip per 20 dienų po mokesčių administratoriaus sprendimo, pagal kurį mokesčių mokėtojui naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokesčiai ir (arba) su juo susijusios sumos (jei pažeidimų nenustatyta, – pažymos apie tai), įteikimo mokesčių mokėtojui dienos.

Taisyklių 56 punktas įtvirtina, kad visais atvejais, kai mokesčių mokėtojas pateikia prašymą ir Inspekcija priima sprendimą atlikti prašomos gražinti (įskaityti) mokesčio permokos (skirtumo) mokesstinį patikrinimą už prašyme nurodytą mokesstinį laikotarpį, prašyme nurodytos permokos (skirtumo) sumos gražinimas arba įskaitymas už nurodytą mokesstinį laikotarpį kitoms mokesstinėms nepriemokoms ar baudų už AN nepriemokoms dengti stabdomas iki Inspekcijos sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo priėmimo. Tame pačiame punkte taip pat numatyta, kad prašoma gražinti mokesčio permoka (skirtumas) ar jo dalis negražinama, kai sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo nustatoma, kad mokesčio permokos (skirtumo) ar jos dalies nėra arba Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ nuostatomis ir kitais teisės aktais, priima sprendimą negražinti mokesčio permokos (skirtumo) sumos.

Iš ginčo medžiagos matyti, kad mokesčių administratorius, gavęs Pareiškėjos 2018-02-27 prašymą gražinti 65645 Eur PVM skirtumą, 2018-03-20 įformino užduotį atlikti mokesstinį tyrimą Nr. FR0688-406, kurio tikslas buvo ne tik apskaičiuoti kuro sąnaudų priskyrimo leidžiamoms atskaitymams pagrįstumas ir pan., kaip kad savo skunde tvirtina Pareiškėja, bet ir PVM apskaičiavimo ir deklaravimo teisingumo už mokesstinį laikotarpį nuo 2018-01-01 iki 2018-12-31 įvertinimas, bei 2018-03-21 raštu paprašė Pareiškėjos pateikti papildomus šiame rašte išvardintus dokumentus, kurių dalį Pareiškėjos buhalterė pateikė el. paštu 2018-03-23, kita dalis dokumentų paimta 2018-03-27 dokumentų poėmio aktu Nr. FR0707-744. Iš nurodytųjų aplinkybių yra akivaizdu, kad mokesčių administratorius pažeidė MAĮ 87 str. 6 dalyje įtvirtintą terminą nurodyti mokesčių mokėtojui pateikti prašymo pagrįstumui įvertinti reikalingus trūkstamus dokumentus (turėjo nurodyti per 10 dienų po rašytinio prašymo gražinti mokesčio permoką gavimo dienos – iki 2018-03-09). Tačiau šioje teisės normoje įtvirtintas terminas pradėti mokesstinį patikrinimą per 5 dienas nuo MAĮ 87 str. 7 d. 1 punkte nustatytų terminų pabaigos dienos nebuvo praleistas (papildomi dokumentai vėliausiai buvo pateikti 2018-03-27, vadinasi, terminas gražinti mokesčio permoką baigėsi 2018-04-26, mokesstinis patikrinimas turėjo būti pradėtas per 5 dienas po šio termino pabaigos, pavedimas tikrinti Nr. FR0773-760 išrašytas 2018-04-05), taip pat ir ginčijamas 2018-04-05 sprendimas Nr. 331C-41413 negražinti Pareiškėjai PVM skirtumo buvo priimtas nepažeidus 30 dienų termino, skaičiuojamo nuo kitos dienos po pareikalautų dokumentų gavimo dienos.

Pagal Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką viešojo administravimo subjektui įstatyme nustatytas terminas, per kurį turi būti priimtas administracinis sprendimas, yra instrukcinio pobūdžio, todėl šio termino pasibaigimas nedaro negaliojančiu administracinio sprendimo, priimto pasibaigus šiam terminui. Įstatyme nustatyto termino, per kurį turi būti priimtas administracinis sprendimas, pasibaigimas nepaneigia viešojo administravimo subjekto kompetencijos priimti administracinį sprendimą ar atlikti kitus veiksmus, t. y. tiesiogiai nesukuria neigiamų teisinių pasekmių, tik prailgina administracinį procesą. Viešojo administravimo subjektui praleidus įstatyme ar kitame teisės akte nustatytą administracinio sprendimo priėmimo terminą, galima konstatuoti viešojo administravimo subjekto neveikimą, tai suteikia teisę asmeniui ginti savo teises kreipiantis su skundu dėl neveikimo (žr., pavyzdžiui, LVAT 2012-02-23 sprendimą adm. byloje Nr. A602-1192/2012, 2018-05-09 nutartį adm. byloje Nr. A556-602/2018). Taigi tokios procedūrinės normos (nustatytos procedūrinio pobūdžio pareigos mokesčių administratoriui), kaip MAĮ 87 str. 6 dalies, pažeidimas, mokesčių mokėtojui tik suteikia teisę reikalauti iš mokesčių administratoriaus atlikti veiksmus, kurie nebuvo atlikti per nustatytus terminus (MAĮ 36 str. 9 punktas) ir reikalauti atlyginti neteisėta mokesčių administratoriaus veika padarytą turtinę ir neturtinę žalą (MAĮ 36 str. 11 punktas).

Įvertinusi išdėstytas teisės aktų nuostatas, jas aiškinančią LVAT praktiką ir mokestinio ginčo byloje nustatytas aplinkybes, Komisija nurodo sutinkanti, kad nagrinėjamu atveju MAĮ 87 straipsnyje nustatytų terminų iš dalies buvo nesilaikyta, tačiau šis procedūrinis pažeidimas bet kokių atveju negalėtų būti pagrindas išvadai, jog Inspekcijos 2018-04-05 sprendimas Nr. 331C-41413 yra nepagrįstas. Komisija pažymi, kad mokestinio tyrimo metu mokesčių administratorius identifikavo Pareiškėjos veikloje mokesčių vengimo požymius, kai mokėtojo sandoris, ūkinė operacija ar bet kokia jų grupė sudaryti siekiant mokestinės naudos, ir todėl inicijavo Pareiškėjos PVM patikrinimą. Todėl, Komisijos vertinimu, tai, jog prašymo dėl PVM skirtumo grąžinimo nagrinėjimo metu buvo padarytas procedūrinio pobūdžio pažeidimas, neleidžia pripažinti, kad dėl šios aplinkybės yra pagrindas grąžinti Pareiškėjai PVM skirtumą neatlikus mokestinio patikrinimo, todėl Inspekcijos sprendimas dėl mokesčio permokos (skirtumo) negrąžinimo tvirtintinas.

Kaip minėta, procedūrinių normų, tokių kaip MAĮ 87 str. 6 dalies ar 7 d. 1 punkto, pažeidimas, mokesčių mokėtojui suteikia teisę reikalauti atlyginti neteisėta mokesčių administratoriaus veika padarytą turtinę ir neturtinę žalą (MAĮ 36 str. 11 punktas). Tokia mokesčių mokėtojo teisė yra nustatyta ir MAĮ 87 str. 9 dalyje: mokesčių administratorius, per MAĮ 87 str. 7 dalyje nurodytą terminą negrąžinęs mokesčio permokos sumos, mokesčių mokėtojo naudai skaičiuoja palūkanas iki mokesčio permoka bus grąžinta. Palūkanų dydis yra lygus delspinigių už ne laiku sumokėtą mokestį dydžiui. Palūkanų skaičiavimo dėl negrąžinto 65645 Eur PVM skirtumo klausimas šio ginčo atveju turėtų būti sprendžiamas atsižvelgiant į mokestinio patikrinimo rezultatus. Be to, atlikus Pareiškėjos mokestinį patikrinimą, atsižvelgiant į jo rezultatus, turėtų būti iš naujo sprendžiamas ir 65645 Eur PVM skirtumo grąžinimo Pareiškėjai klausimas.

Pasisakydama dėl Pareiškėjos skunde išdėstytų argumentų tvirtinant, jog ginčijamas Inspekcijos sprendimas neatitinka VAĮ 8 str. 1 dalyje įtvirtintų reikalavimų, Komisija nurodo su šiais Pareiškėjos argumentais nesutinkanti.

VAĮ 8 straipsnio nuostatos numato, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės turi būti motyvuotos (1 dalis, 2014-11-11 įstatymo Nr. XII-1317 redakcija). Individualiame administraciniame akte turi būti aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos ir nurodyta akto apskundimo tvarka (2 dalis).

LVAT, aiškindamas šias VAĮ nuostatas, yra nurodęs, jog iš šio teisės akto ir jo preambulės („Individualaus administracinio akto bendrieji reikalavimai“) matyti, kad jame yra įtvirtintos bendro pobūdžio taisyklės, kurios keliamos, visų pirma, individualaus administracinio akto turiniui bei jo rekvizitams ir nėra nustatyta reikalavimų individualaus administracinio akto

formai. Tačiau individualiais administraciniais aktais, kuriuos priima viešojo administravimo subjektai, yra sprendžiami skirtingo pobūdžio teisiniai santykiai, kuriuos reguliuoja specialios teisės normos, skirtos tik šiems teisiniams santykiams reglamentuoti. Tai lemia, kad ir skirtinguose teisiniuose santykiuose priimamų individualių administracinių aktų turinys gali būti skirtingas (pagal apimtį, struktūrą ir pan.), nes gali būti sąlygotas tų specialiųjų teisės normų reikalavimų, kurios reglamentuoja atitinkamus teisinius santykius. Todėl kiekvienu konkrečiu atveju, vertinant individualaus administracinio akto teisėtumą VAĮ 8 straipsnio taikymo aspektu, turi būti atsižvelgiama ir į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį, t. y. turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai bei kokios konkrečios materialinės teisės normos asmeniui gali sudaryti atitinkamas prielaidas bei sąlygas, kad būtų sukurtos, panaikintos ar pakeistos asmens subjektinės teisės tam tikruose teisiniuose santykiuose (LVAT 2016-02-25 nutartis adm. byloje Nr. eA182-438/2016).

Kaip minėta, ginčo teisinius santykius reglamentuoja MAĮ, kurio 87 str. 6 dalis suteikia mokesčių administratoriui teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą šio įstatymo nustatyta tvarka ir terminais, taip pat ir atliekant mokestinių patikrinimą. Iš ginčijamo Inspekcijos sprendimo matyti, kad jame yra nurodytas tiek teisinis (MAĮ 87 straipsnis), tiek faktinis (inicijuojamas mokestinis patikrinimas) pagrindai, kurie, Komisijos vertinimu, nagrinėjamo ginčo atveju yra pakankami tokio pobūdžio sprendimui priimti. Be to, iš Pareiškėjos 2018-04-25 skunde Komisijai pateiktos išsamios teisinės argumentacijos nesutinkant su ginčijamu Inspekcijos sprendimu yra akivaizdu, kad Pareiškėja suprato priimto ginčijamo sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, t. y. suprato, dėl ko buvo atmestas jos prašymas grąžinti PVM skirtumą. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamas Inspekcijos sprendimas pagal VAĮ 8 str. 1 dalį iš esmės yra pagrįstas ir teisėtas, todėl yra tvirtintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-04-05 sprendimą Nr. 331C-41413.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokesčio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokesčio ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė